

dertil — der var visse tekniske Vanskeligheder at overvinde, men disse Vanskeligheder var sikkert ikke større, end at de kunde overvindes —, saa vilde man, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at sige, have opnaaet, at Staten havde faaet ikke ubetydelige Midler, og man vilde formentlig ogsaa have opnaaet, at Luksusforbruget formindskedes efter den selvfølgeligelige Regel, at naar de paagældende ikke havde flere Penge, hørte dermed ogsaa Muligheden for at købe disse Luksusgenstande op.

Man vil altsaa fra det ærede Medlem Hr. Rodes ligesom fra det ærede Medlem Hr. Staunings Side hævde, at havde man blot i sin Tid forhindret Indkøbet af disse Varer, skulde det nok nu have set langt bedre ud i dette Land. Deroverfor vil jeg gerne sige, at jeg tør ikke benægte, at man derved i nogen Grad — jeg er tilbøjelig til at tro kun i ringe Grad — kunde have forbedret Forholdene; men jeg vil benægte, at det vilde kunne have faaet nogen som helst afgørende Indflydelse paa de Forhold, vi her staar overfor. Det, som i saa høj Grad bevirkede, at man indenfor en vis Tid kort efter Krigen importerede Varer her til Landet udefra var, at man ventede paa et meget stort Marked i Rusland og andre tilstødende Stater. Denne Handel, som ikke havde nogen reel Forbindelse med Danmark, var en Handel, som man ganske afgjort slet ikke kunde have forhindret. Jeg vil gerne se, hvordan man praktisk talt skulde have forhindret, at Folk, som troede, at der laa en Fortjeneste i at købe den eller hin Vare, blev i Stand til at købe denne Vare enten paa den ene eller den anden Maade, enten via Danmark, saaledes at Landet dog fik en vis Forbindelse med Varen og derved ogsaa en vis Fortjeneste, eller saaledes, at denne Handel alene foregik over Udlandet. Det er disse Varekøb, som har kostet saa mange Penge.

Jeg tror ikke, at dette noksom omtalte Formynderskab fra Statens Side overfor Folks Tilbøjelighed til at spekulere skulde betyde noget afgørende. Det er den Slags Ting, man kan staa op og sige, men voksne Mennesker finder nu i Almindelighed Veje til at gøre i den Henseende, hvad de mener, de kan have Fortjeneste af, uden Hensyn til, om Handelen er forbundet med Vanskeligheder eller ej. Jeg tror derfor, det er en ganske falsk Betragtning, naar det ærede Medlem Hr. Rode synes at mene, at hvis blot hans Regering havde eksisteret, skulde de nok have ind-

rettet Forholdene saaledes, at disse betydelige Tab ikke havde fundet Sted.

Det ærede Medlems Udtalelser var i øvrigt af en ret kritisk Art, og dette maa i nogen Grad forbavse, da Forslaget's Tendens er en Importregulering. Man kommer, synes jeg, ved disse Udtalelser uvilkaarlig til at tænke paa: Hvad mon der egentlig vilde være sket, hvis det ærede Medlem og det ærede Medlems Parti havde været de raadende. Mener man, at de overhovedet havde vovet at fremsætte et Lovforslag i Retning af det, som her er foreslaaet? Jeg er efter de fra det ærede Medlem faldne Udtalelser tilbøjelig til at tro, at Betænelighederne derved vilde være saa store, at om Realiteter vilde der ikke være blevet Tale. Men naturligvis, man kan, saa længe der ikke fra anden Side er fremsat et Forslag, altid bruge det og sige: Dette eller hint skulde I have gjort; saa skulde det nok blive godt.

Det ærede Medlem Hr. Rode vil gerne drage nogle politiske Konklusioner ud af det, der er sket — og jeg har Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Holstein, som ogsaa har haft Ordet, ikke var saa helt utilbøjelig til at give ham Ret —, en Konklusion gaaende ud paa, at hvis ikke det ærede Medlem Hr. Holstein havde været, vilde vi ikke have staaet overfor Forslag af den Art, her er Tale om. Jeg vil hertil sige, at hvis man rent overfladisk vil betragte Forholdet — det overfladiske er i Almindelighed ikke noget, som ligger for Politikere, og derfor kan jeg gaa ud fra, at det for saa vidt ingen Interesse har for Politikere —, maa jeg erkende, at saa kan det se ganske nærliggende ud, at den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Holstein anmeldte, kan have haft disse Følger, og at følgelig det ærede Medlem Hr. Holstein i Virkeligheden er Fader til dette Lovforslag. Men vil man se lidt bagved Overfladen, synes jeg dog, man har Lov at komme til et ganske andet Resultat.

Hvad var det, der gik meget kort forud for det Øjeblik, da Hr. Holstein anmeldte sin Forespørgsel? Det var dette, at det ærede Medlem med Midler, som jeg finder utilladelige, fordi de bl. a. byggede paa Indiskretioner, søgte at hindre Gennemførelsen af et Militærforlig. Hvis man nu havde fulgt det ærede Medlem og slaaet dette Forlig ned, hvad vilde da Følgen være blevet politisk set? Formentlig kan der efter de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Statsminister, ikke være Tvivl om, at saa vilde en politisk Krise have været